

ТЕХНИЧЕСКИ ПАРАМЕТРИ

Емисия	2016 г.
Номинална стойност	2 лева
Метал	мед, проба 999/1000
Качество	мат-гланц, висше
Тегло	16.4 г
Диаметър	34.2 мм
Гурт	гладък
Тираж	2000

Автор на художествения проект: Пламен Чернев
(с използване на елемент от съвместен проект
на Евгения Цанкова и Пламен Чернев)

Емитент: Българска народна банка

Монетата е изработена в Монетен двор ЕАД.

SPECIFICATIONS

Year of issue	2016
Nominal value	2 levs
Metal	Cu 999/1000
Quality	proof, mint state
Weight	16.4 g
Diameter	34.2 mm
Edge	flat
Mintage	2000

Artistic design of the coin: Plamen Chernev
(using a fragment of a joint project
of Evgeniya Tsankova and Plamen Chernev)

Issuer: Bulgarian National Bank

The coin is minted in the Bulgarian Mint EAD.

БНБ изказва благодарност на Националния литературен музей,
София, за предоставените изображения и експертна помощ.

BNB expresses appreciation to the National Museum of Bulgarian
Literature for illustrations and consulting.

© Българска народна банка, 2016

© Bulgarian National Bank, 2016

150 години от рождението на Пенчо Славейков

Медна възпоменателна монета
Емисия на БНБ

150 Years since the Birth of Pencho Slaveikov

A Copper Commemorative Coin
BNB Issue

Пенчо Славейков е роден на 27 април 1866 г. в семейството на именития възрожденски деец Петко Рачов Славейков.

Издава първата си стихосбирка през 1888 г., а в началото на 90-те години на XIX век вече е изграден поет. Сред най-известните му произведения са стихосбирките „Сън за щастие“ (1906), „Епически песни“ (1907) с поемите „Ралица“ и „Бойко“, „На Острова на блажените“ (1910), незавършената епическа поема „Кървава песен“ и издаденият след смъртта му сборник с народни песни „Книга на песните“ (1917). Автор е на литературоведски изследвания и есета.

През 1892–1898 г. следва философия в Лайпциг, където задълбочено изучава немската и друга западноевропейска литература, естетика и философска мисъл. След завръщането си в България е учител в Софийската мъжка гимназия, от 1901 г. до 1911 г. е поддиректор и директор на Народната библиотека, а през 1908–1909 г. оглавява Народния театър. Член е на Българското книжовно дружество (днес Българска академия на науките).

Заедно с литературния критик д-р Кръстьо Кръстев, поета Пейо Яворов и писателя Петко Тодоров създава естетическия кръг „Мисъл“, останал ненадминат по своето влияние в историята на българската литература.

През 1911 г. е уволнен от Народната библиотека и огорчен напуска България. Умира на 28 май 1912 г. в италианското курортно селище Брунате. Гленните му останки са пренесени в София през 1921 г.

Пенчо Славейков е сред най-забележителните български поети. Той извежда литературата на България отвъд националните теми и възрожденската поетика към идеите и формите, характерни за тогавашното западноевропейско изкуство. Стиховете, статиите и есетата му раждат и утвърждават модернизма в българската литература.

*Пенчо Славейков
(1866–1912)
Pencho Slaveikov*

Pencho Slaveikov was born on 27 April 1866 in a family of eminent National Revival figure Petko Rachov Slaveikov.

He published his first anthology in 1888 and by the early 1890s he was an accomplished poet. His most emblematic works include the ‘San za Shtastie’ (‘A Dream of Joy’, 1906) cycle, the ‘Epicheski Pesni’ (‘Epic Songs’, 1907) anthology with the poems ‘Ralitsa’ and ‘Boyko’, ‘Na Ostrova na Blazhenite’ (‘On the Island of the Blessed’, 1910), the ‘Karvava Pesen’ (‘A Song of Blood’) unfinished epic along with a collection of Bulgarian folk songs ‘Kniga na Pesnite’ (‘Book of Songs’, 1917) published after his death. Pencho Slaveikov was also an author of literary studies and essays.

Between 1892 and 1898, while studying philosophy in Leipzig, he learned thoroughly German and other Western European literature, aesthetics and philosophical thought. On returning to Bulgaria, he taught at the Sofia Men’s Gymnazium. Between 1901 and 1911 he was Deputy Director and later Director of the National Library, and headed the National Theatre in 1908–1909. He was a member of the Bulgarian Literary Society (today’s Bulgarian Academy of Sciences).

Together with the literary critic Dr Krastyo Krastev, poet Peyo Yavorov and writer Petko Todorov, Pencho Slaveikov created the ‘Misal’ (‘Thought’) Aesthetic Circle whose influence remains unsurpassed in the Bulgarian literary history.

In 1911, Slaveikov was dismissed from the National Library. After this blow, he departed abroad and found his death on 28 May 1912 in the Italian resort of Brunate. The poet’s remains were repatriated to Sofia in 1921.

Pencho Slaveikov was among the most remarkable Bulgarian poets. He took the literature of Bulgaria beyond the national topics and Renaissance poetics to the ideas and forms permeating the Western European art at the time. Slaveikov’s poems, articles, and essays brought Modernism to Bulgaria and assured its place there.